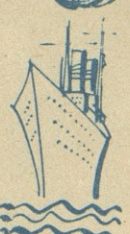
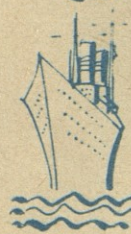

ნ. ჯ. ლომუასი

— ამობან. საქართველოში უამრავი ოპროკო, სანტებრესო,
სადა გავით გადავალული?
— აბერ, ბატონო, ჯოგი გუჩეგუთა და ჯოგის ხეებზე კილია!

კეობის

საბალობელი

სამას წელიწადს დაკარგულ დედას უხმობდა ვედრებით, მტრის ურდოს ელეწებოდა ხიხანის ციხის კედლებით. სამას წელიწადს ვინც სობობდა ვაზს ბოლმითა და ბრაზითა, თავად მოისპო... ქართველი ისევ ამაყოფს ვაზითა. ველარ გაყიდის ჩვენს ბავშვებს გადამთიელი ვაჭარი, თავისუფლების მზე ბრწყინავს უღრუბლო ცაზე აჭარის, ბნელ წარსულს გადავყოფეთ ალა-ბეგები, მოლები, გამდიდრდა კაცი მშრომელი, ღარიბი, არასმქონები. აჭარის მიწის ბარაქა როგორ იქნება, არ ვაქო! — ციტრუსი, ჩაი, ყურძენი, სიმინდი, დაფნა, თამბაქო... დავლოცოთ, ვინაც გარჯაში სასწაულები გვაჩვენა, ქეთევან გოგიტიძის და გული ჭანიძის მარჯვენა.

ვადიდოთ ხალხი მშრომელი, ხალხი პურადი, გულადი, — დოლიძე ვალერიანი და ქარცივაძე მურადი. მუდამ ეძებდა სიკეთეს გონება ჩვენი კაცისა, ვით მეფე ოიდიპოსი იუსუფ კობლაძისა.

ვით გოგიტიძე ფადიკო, ზეცისკენ ისე ვისწრაფით, მტერს ისე ვხვდებით მტრულადა, ვით ჯინჯარაძე ისრაფილ. სპორტსმენი გვინდა ქვეყნისთვის და არა ჩვენი ეზოსთვის, ქება ვთქვათ ვახტანგ ქორიძის და ჩელებაძე რეზოსი. ბევრმა უმღერა ჩვენს კუთხეს სტუმარმა საბატომო, ოქრო აჭარის ლაფვარდში აქ ნახა გალაკტიონმა.

აქ აღმერთებენ მეგობარს, აქ მოყვრის ფასი იცინან, — ეს უთქვამთ სიმონს, მიხეილს, პაოლოს, გოგლას, ტიცინს. ჩვენი მზე, ზღვა და ბუნება საქვეყნოდ არის ნაქები, კურორტები გვაქვს მრავალი: სასტუმრო — ცოტა ნაკლები. მაგრამ სტუმრისთვის ღია მარადუამს ჩვენი გულები, დაგვხვდებით სითბო, ალერსი და სიყვარული უღვევი. მომავლის გზას გაგვინათებს დიდი ილიას სიტყვები, ძმები ვიყავით, ძმები ვართ და მარად ძმები ვიქნებით!

ბაიუმელთა დიდი ინტერესი გამოიწვია ქალაქის ღერბის შესაქმნელად გამოცხადებულმა კონკურსმა. სხვა ნამუშევრებთან ერთად უიურიმ ერთ-ერთი პრემია მიანიჭა ახალგაზრდა მხატვარს ავთანდილ ლომაძეს. ქოლგაიანი დელფინი გამოხატავს ზღვისპირა, საკურორტო მზიან-წვიმიანი ქალაქის თავისებურებას. ბათუმში არის ჩვენს ქვეყანაში ერთადერთი კომფორტაბელური დელფინარიუმი, თვითონ შავი ზღვის მკვიდრი დელფინი სიბრძნის, სიკეთის, მეგობრობისა და სტუმართმოყვარეობის სიმბოლოა.

ნახ. ბ. სანაღირაძისა

— ქალო, სახე დაგალო!

— ქალო, მუხლები დაგალო!

მეგობრული შარჟი ჯ. ლორღუასი

ამ საღალღობო სიმღერით ჩაგეხუტ-ჩაგეხობებები და მოგილოცავ მიღებას სახალხო მხატვრის წოდების! „ნიანგმა“ მიტომ გაქცია საფიცარ-საფირცხალავოდ, რომ იმის ფურცლებს ეცხები ჰიცილის თაფლის მალამოდ! ღიმილის ტალღებს მიარღვევს შენი ნახატის იალქნით და ავტორიტეტს იმალღებს მკითხველის თვალში „ნიანგი“! ხარ დიდი პოპულარობით და სიყვარულით მოსილი, ალბათ, ბიუსტსაც დაგიდგამს შენი სოფელი ნოსირი! არგენტინაში კემპესმა მიგიაპატიჟა დეპეშით და შენს საყვარელ კერპებში მაშინ ჩარიცხე კემპესი! ყველა თამაშზე ლოჯაში გვერდით ეჯექი პელესა! (ფოტოს მიფუტან ოჯახში, ვინაც არ დაიჯერებს!) თბილისის დინამოელთა

ხარ მოამაგე მედგარი! ჩემპიონები თუ გახდნენ, შენც უნდა მოგცენ მედალი! შენს ანგარიშზე ათასი კარიკატურა, შარჟია!.. ვისაც ისინი არ მოსწონს, მას ან შურს, ანდა შარზეა! ხარ მწერალ-იუმორისტიც, ნიჭის მუქგადაფენილი, ლექსის ტრფიალი, მლოცველი გალაკტიონის გენიის! მე შენმა სახალხოობამ აღფრთოვანებით აღმანთო და, რაკი გახდი სახალხო, აწი გიბრძანებ, აღარ გთხოვ! ჯერ შეგისრულე პირობას... — თქმულს რუსთაველის პწყარებით: „თუ შენ შენს ცოლსა არ შეგერთავ, მე ჩემსა არ ვექმარები!“ სამხატვრო აკადემიის ხარ ყოვლისმცოდნე დოცენტი და, ჩემი ნება რომ იყოს, პროფესორობას მოგცემდი!

სალალოო სტრიქონები ბათუმელ მწერლებს

ასს გამოვაცლოთ თოთხმეტი! — რაც დაგვრჩა, მისი ტოლია — მალამოსავით პოეტი და კაცი — **მალაზონია.**

„მზესაც ეწვევა... სიბერე!“ — ამბობს ერთ ლექსში **ნესტორი.** ამას ნესტორზე ვერ ვიტყვით, მასზე არ არის ეს სწორი!

პოეზია ზღვის დონიდან მზემდე აღის **ფრიდონისა!** მისი ღვაწლის მოთაყვანე სიკვდილამდე ვიყო, მინდა!

მის ბრწყინვალე ერთტომეულს გამყიდველი დახლქვეშ მალავს... გთხოვ, განგების დიდო ძალავ, შემახვედრე **ფრიდონ ხალვაშს!**

ნაღ კრიტიკოსს და რედაქტორს — ვადიდებ, **შოთა ქურიძეს!** მის მკერდში მამულიშვილის დიდი ქართული გული ძგერს! სამოცი წლისთავს ვულოცავ! (ვიცი, ას ოცსაც უმიზნებს!) იყოს ხანგრძლივი სიცოცხლე მისი მის ნება-სურვილზე!

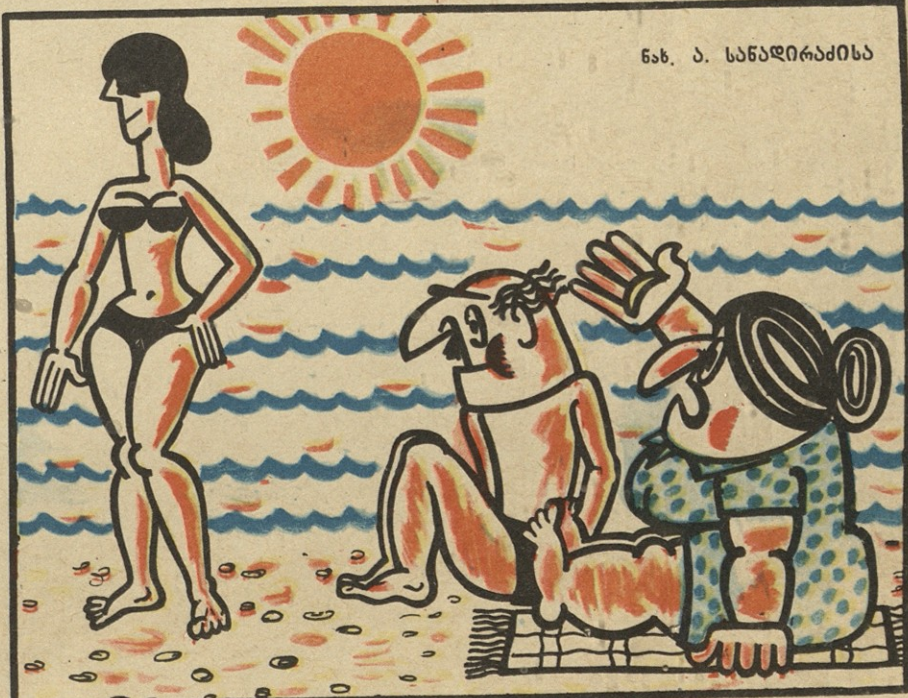
აჭარის თბილ, მომდიმარ მზეს მოჰგავს **ზურაბ გორგილაძე!** თავის ამბობ ლექსს კითხულობს, — მსმენელს ღელვის ბორკილს ადებს! ესტუმრები, — გადაგყვება, წამოხვალ და — მოგინატრებს! ვუსურვებდი, ყოფილიყოს უკვდავების მოზინადრეც!

ხილი ზღვაზეც გაუღვია ჩვენს **ჩხაიძე ალექსანდრეს,** ღამით, როცა ქალაქს სძინავს, დრამის გმირთა გვარებს ადგენს!.. და ხორცს ასხამს თავისუფლად ყველა **თემას თავისუფალს!** მის ქმნილებებს სიმართლე აქვთ, — უანგბადივით ჩაისუნთქავ!

ალექსანდრე სამსონიას ზღვა საწერი დასწოლია!.. თავის წონა ოქრო არის! — იციან და არ წონიან!

სუსტი ნაწარმოებები არც ექნება, არც ჰქონია! აჭარაში ის „ნიანგის“ კორესპონდენტ-ამფსონია!

შთამომავალს გმირი გურჯის — გაუმარჯოს **ჯემალ ჯაყელს!** ზოგი მისი წიგნი გულში სამუდამოდ შევასახლე! მკითხველისთვის მომავალში უფრო საყვარელი გახდეს და მკითხველიც **ჯემალ ჯაყელს** არასოდეს აუჯანყდეს! **ჯაშურ გოლქვაძე**

ნახ. ა. სანაღირაძისა

ნახ. ა. ანდრონიკოვი

შინა კახი გახსენებ

დღესადრე ტირლის სმამ გამოაქვდა ჩემი მასხვები ძალ-ღვივებით სლარგებით. ჩა დავხატი, ჩო, უფრო ხომ არ ნახე? ჩვეულებრივ ვეგეტარი, წყარო, დროულებანი კვავო სტუმარზე მახინჯურის ადიაჩე.

— უფრო კი არა, ჩემი წინააღმდეგობის მესიზმრენ — ჰქუენ ჩვე ბეინ-ოლი, მასან ხვე შევან-ოლი და სხვები.

მეცხელ სილ საიდანაც გრთია: წუხელ მინდ სალმის შემედიდებულები ჩემს წინააღმდეგ ვერ საიდოღები ჰქუენ მერე ჩაქალით გავიღო დროუხს- გებო და ამერე თბილისი ვიპოვი:

— რა, რა ვიბოძეს წინააღმდეგობა, ძვიართი ხომ არ მოგბოძეს?

— საიდან მიგბოძე სწორედ მე ვიბოძეს, ეგები ხომ ხარ, ახა, ახი ვიბოძარო, როგორცა საშუალები უკანა დანიშნულბეზე ზარენს მზიროს მეც ვუ- სჯიყა 1900-მდე ეგები ახი აუბრონი, 3000-ზე მეტი საიდოღი ვეგებორბოდა, 50-მდე საავადმყოფო 3000-მდე სეროლი, 8 ოთასამდე სტეშიო-მბელო- ტორიულ-დაწესებულება, სახალმოდებელი ცენტრ- ტები, 15 დასაწყველები სახლი, 6 სასტუმროები და პარკოვანბე-მებრე ტერიტორის ვიბოძეს, ჰქუენ ზეგანი წყერი მოიფხანა და თქვა: — ჰლედი, მასან ხვე გემო, ვანწრობედენ, დიდ ხანს ტერიტორიებზე

დუკაფუენი... — ანაწივადუდე, მიფილიწილად, შე- ბუდედ იმეს ტერიტორია და ვიბუძებენ მულო- თაის სეკავრებოთა...

თვლი და ვული ვევირა თქვენზე ბაგონებო, და ვნარბობდო, როდეს აღერა ჩვენთვის მე შე- ვერბოხბა და აი, ვეგამას დღემამდე... დღეს აქი რიბანოა, პირდაპირ უნდა ვეფერო ხუნდ კრიალ- ვიარაცა ტრინი დედა საქარბოვლის შვილი."

— კლანტ გუბილილი შეგებდა ვერე სარბოვლო- ბა ვროელ თბილისის შემდეგ თბილისი დიდი ტრინი დავტეს, ალმანდერე ზებავრებოლი წარბო- ბი ტრდისის ყველაზე უმდიდროს მოტივებე...

— აღარ გახსენს, ჰქუენ ხვე, — ჩუგობი მასან ზეგანს, — ერე ხომ თქვენ წარბივლიყო, სიბუბე, როგორც ჩემი წინააღმდეგობის ტრდისის ტუ- რჩა, მერე ვაბეუბო სულ იმას წუდინდ რა შენი- და ქატილდი ეთიო? იბადარაცა ჰქუენ ხვე ბეინ- ლილი."

— მართალია, ზუბლამული ჩემს შემდეგ თუა — ცდილობს ქებით დარბეცვლით ჰქუენ ხვე ბეინ- ლილი და ვანდრობ — თუ, ალმანდერე თქვა: — აბედა, დობა, მიხალდებო სარბოვლო და სიბუბე მერეა საქარბოვლის და გბო კრიალ- ბაიც საშენ კიდევ ვავტეს უნაქალდო, ესა კი თვლი

თქორის ნახე მიგხება რა დღეავენდო ნამბი შროგანე, შენს მოტივზე, წუხერი აუბრა, ცაა და მისი მოთვანე.

მივიფარ ზღვის პირს, თვალი რბის და აღტყეცხას ვერ ვუფარე, აუბრავ, ცხადი იტყმების თვალმარბელებო, აუბრავ!

ითიქმის მსოფლიო სპიროცა, რაც ვამევენებთ, ვალმავებთ, თქვენთან ერთად სიხარული არა შეწინი განა ლიხბეს?!

ყველა ერთად ვიღობინდობთ, ყველა ერთად ვიყურებთ.

გალაქობინი

ვეურიკა და კავკასიუნი

გაუმარტოს დეიბლ ვარას, ჩემი რაჟის სენსისა... შე, მეოთხედ ვარინო, უნდა გამოვქვამინი!

გამარჯვება ბაქერელო, ჩაწეპილი აჭყურამი, მიტროლი და გამომწეპარო, განა სადმე სხვა ქურბო!

ჩემი კერის ბოლნარავო, მიტომეც ონდარე შეგვებრებო, ერთუროს მუდამ მოვეგვიტო, რომ იფაგები დავეგანანოს.

მისარბო, სიხარული განსწუვებელი ვტბოპები მინდა... შენიდან მისტკოს აღარ უნდა ეიხა მივლა სტამბოლიდან.

ასი წელი რისი ასი, ითიქმის მოლოდ სამოცია, რაც აუბრა, მთელ მამულებთან ერთად, მართლაც დალბოცვია.

სიბარბო, არ მჭირდება მთელა შობით, თერტეტიდან, ეს რაჟეკელი ვებარბო სულ ვეტირნო, თუ ქვი მინდა!

სათოდეც ვეღარ იტანს წარბიწევიტრულ, ზარბამე, წამბედს.

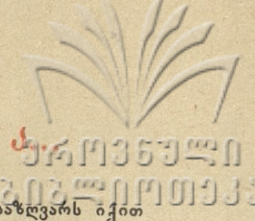
მისარბო, არ მჭირდება მთელა შობით, თერტეტიდან, ეს რაჟეკელი ვებარბო სულ ვეტირნო, თუ ქვი მინდა!

ქვი თუ მინდა, დღითი ონბი თვის რომ აფევე სასთუმლდან... ზღვანავებო სადამითი დავგვრენდები მაოუმიდან.

იღვებრებო, ვარბოუბო, შეგვეგრებანარი, ჩემთნან ერთად, მალე ვინ რას ვეგათობებო, ზღვამ შევბა ვერ ვეგათობოთა...

ყველა ერთად ვიღობინდობთ, ყველა ერთად ვიყურებთ.

სერგეს... ზაპარბი შერაზბოვილი

ვაზისუბნის ახალ მისიეში საცხოვრებელი სახლები შენდება მშენებელთა უსულგულობითა და უპასუხისმგებლობით, არ არის განათება, წყალი, არ მუშაობს ლიფტი.

(გაზეთებიდან)

ნახ. ბ. ლომიძისა

— ვითომ ესანი ჩვენზე უკეთესად ცხოვრობენ?!

მონატრების მეცხრე ტალღამ აჭარბეს გამაქანა, სიყვარული ხორუმივით ჩავახვიე კალამთანა!

პირდაპირ და გულით მოველ, — სხვამ იაროს განდაგანა, კარგი შვილის კარგად უოფნა არ უხარის მშობელს განა?!

საუკუნის წინანდელი დრომ ჭრილობა გადაგბანა, არავისგან გესწავლება ერთგულების ანა-ბანა.

ქარაუღია შენი მიწა, შენი სიტყვა, შენი „ნანა“, ლურჯთვალა და ტანკენარი სხვა ვინ არის შენისთანა!

მიღწევები იმდენი გაქვს, იმფერი და იმისთანა, მტერს უსკდება, რომ იტყვიან, გული ველარ მოიფხანა!

ჰე, ბათუმო, საზღვარს იჭით ხმალი ველარ გაგიტანა, რარვ ტკიბილი ქალაქი ხარ! — ურუნტელმა ამიტანა.

გვაქვს კირკიტა ზოგი კითხვა ჩვენ აჭარის ლაუვარდთან: რად წვრილდება მანდარინი თანდათან და თანდათანა?!

შვის ბორბალს სად დავემალთ, აქ რომ ბრუნავს ოდითანა, რამ გვიჩრდილოს, თუკი ჩრდილი არ წამოვა ქოლვისგანა.

ჩავალთ, ზღვაში ჩავშავდებით (ზაფხულია, ოქროს ნანა!) წყლის სანაცვლოდ ზოგან გვხვდება ნავაგ-ნავთის აბაზანა...

სიყვარული ხორუმივით ჩავახვიე კალამთანა, ამ ლექსს თუკი დამიწუნებ, ჩემი — ყელი, შენი — დანა...

ზაზა კაციაშვილი

გარეკიანი სვრიქონები

თუ ბიჭი ხარ, თვიურ ხელფასს დასდე, აბა, ბარაქა, როცა ქალაღდს გაყიდიან ძეხვად, სორცად, კარაქად.

აღარ დგანან ყაჩაღები დღეს ტყეში თუ შარადა, რადგან ჯიბე დახლთან მიგვაქვს მათთვის საძარცვაგადა.

თავი მოაქეთ უცოდველად (ჩვენ კი გვთვლიან ყვავადა), ხურდას ვთხოვთ თუ სასწორს ვუსძქერთ,

ბრაზით ვხდებით ავადა, თან გვჭირდება ხუთი მოწმე თავის დასაცავადა.

თენგიზ პომბრიძე

რემონტომანიის საწყისი

მიიღე ბინა და იცხოვრე, ღმერთმა მშვიდობაში მოგახმაროს, მაგრამ ვაი რომ მშვიდობა აქ თავდება თურმე და გაუთავებელი დავიდარაბა იწყება. ოთხი წელი გავუძელი დაბრეცილ კარს, დაუქეტავ კარ-ფანჯრებს, ამობურცულ იატაკს, წყლის წისქვილივით გათეთრებულ კედლებს, მოშლილ სანტექნიკას, მოკლე ჩართვებს. შემდეგ გამოვეთიშე ყველას, ყველაფერს და რემონტომანიით დაავადებული რკინა-კავეულის ელექტრო და სანტექნიკის მალაზიებს ვეცი. ვეცი და მეცნენ კიდევ: პირველ რიგში შევეცადე ჩამრთველი მეშოვა, რათა ბნელით მოცული ოთახები გამენათებინა.

— ჩამრთველი გაქვთ? — ვეკითხები ელექტრომალაზიაში გამყიდველს.

— წრუპ! — იყო პასუხი და ნაზი ლიმილი.

ამ მალაზიას გამგე არ უფარვა, ან მომმარაგებელი ჰყავს ზარმაცი, თორემ ჩამრთველი და გამომრთველი რამდენიც გინდა იმდენია, გავიფიქრე გუნებაში.

— ჩამრთველი ხომ არა გაქვთ? — შეეცვალე წინადადების წყობა და ახლა მე გავუღიმე.

— არა! — მიპასუხა გამყიდველმა ცივად და ფეხიდან თავადღე შემთვალერა.

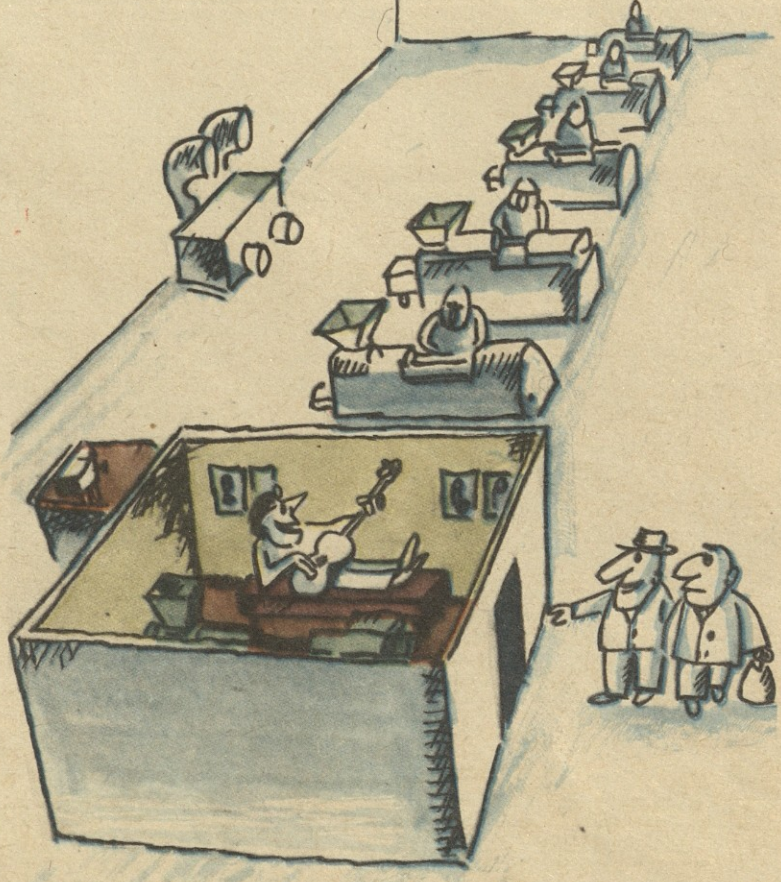
ამ დალოცვილ ქალაქში მალაზიებს რა გამოლევს, ჩამრთველის შექენის სურვილი თუ ვაგიჩნდათ, ჯერ სწრაფმავალი ავტომანქანა „უიგული“ უნდა შეიძინოთ, შემოიაროთ ვეღა კუთხე და კუნჭული, დარწმუნდებით თუ არა, რომ საკუთარი ძალებით არაფერი გამოდის, კოლმეურნივობას მოედანზე უნდა გაჩერდეთ და თქვენთვის საჭირო ნივთის ერთი ეგზემპლარი ხელში ათამაშოთ. აქ ყველაფერია, ოღონდ ვაჭრობა არ უნდა დაიწყოთ. ანგარიშსწორება ძალზე გათვლებულია. სამაგიეროდ, რაც გინდა ინატრეთ და გაგიჩვენენ.

რემონტომანიით დაავადებულთათვის ეს მრავალსერიანი, ფართოკრანინი, ფერადი ფილმის მხოლოდ და მხოლოდ ეურნალია. ფილმი კი მაშინ დაიწყება, როცა ჩამრთველს იშოვით, ბნელით მოცულ სანტექნიკის, რკინა-კავეულისა და თვით ელექტრომალაზიის საწყობ-სათავსოებს გაანათებთ და ხელოსნებს დაუკავშირდ-დაუნათესავდებით.

— ეს სახლი ჩვენმა ბრიგადამ ააშენა. აქ მარტო სინკარი დარჩება, დანარჩენი ყველაფერი გამოსაცვლელი, დასანგრები და ახლიდან ასაშენებელია, — შეუბნება ნათესავ-ხელოსანი — აგაშენა ღმერთმა! — ვეუბნები მე.

ჟანი სინარულიძე

ნახ. მ. აბაშიძისა

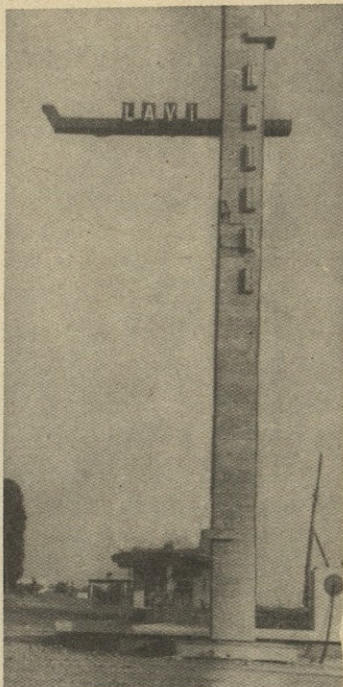

— მმართველის ვილია, სტაჟისთვის მოვაყვით და მაშინვე კაბინეტი მოგვთხოვა!

თელავი თვალწარმტაცი, ბუნებრივი პირობებით და გეოგრაფიული მდებარეობით შემოკობილი ქალაქია. მის ტერიტორიაზე მრავლად მიმოფანტულა არქიტექტურისა და არქეოლოგიის ძეგლები, სახვითი და გამოყენებითი ხელოვნების უნიკალური ნიმუშები, იგი ქართული მიწის ჭეშმარიტი მუზეუმი, მისი სულერი და მატერიალური კულტურის განვითარების ისტორიის მემკვიდრე.

საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოს 1975 წლის 2 ივნისის დადგენილებით, თელავში, ისევე როგორც სიღნაღში, კულტურის ძეგლთა სახელმწიფო დაცვის ზონები შეიქმნა, რომელმაც გარკვეული ასახვა ჰპოვა ისეთ მნიშვნელოვან დოკუმენტში, როგორცაა ქ. თელავის ახალი განვითარების გენერალური გეგმა. ამ დადგენილების საფუძველზე საჭირო ხდება ქალაქის ახალ სტრუქტურაში ძველი რაიონების ორიგინალურად ჩართვა და მისი თანამედროვე პირობებისათვის მორგება.

იყო თელავი, გახდა „ლაკი“ (ლავი ინგლისურად სიყვარულს ნიშნავს), ეკიდა ფარი, მოვიდა ქარი, გაქრა ფარი.

გაღის ხანი, არ ჩანს ფარი, არც „თელავი“, დარჩა მხოლოდ „ლაკი“.

„ლაკი“ ნეტავი ქართულადაც სიყვარულს ნიშნავდეს...

და რაკი ვიცით, რომ არ ნიშნავს, ხომ არ აჯობებდა, ცოტათი შეგვეცვალა?

დღემდე კარგად არის შემორჩენილი „ძველი გალავნის“ ზღუდის კედლები და შიგნით ბარე პატარა ეკლესია, რომელიც შეთვრამეტე საუკუნეში ხელმოვრდ აღუდგენიათ.

ეს ადგილები არა მარტო თელაველთა, არამედ ყველა ჭეშმარიტი მამულიშვილის მზრუნველობასა და განსაკუთრებულ ყურადღებას მოითხოვს. თელავის სამკერვალო ფაბრიკის დირექტორ გ. ორთოიძის თქმით, ისინი აქ სწორედ ამ მისიის შესასრულებლად მოსულან — მიტოვებული და გაპარტახებული იყო ეს ტერიტორია, პატრონი არ ჰყავდა და ჩვენც იმიტომ დავებატრონეთო. — აცხადებს იგი. იქნებ მის ნათქვამში მართლაც სიმართლე ურევია?

„ძველი გალავნის“ ტერიტორია ადრე ტურისტულ ბაზას ეკუთვნოდა. ტურისტული ბაზის ახალ შენობაში გადასვლის შემდეგ ეს უნიკალური ძეგლი მართლაც უყურადღებოდ დარჩა. საკითხავია: ნუთუ ეს იყო ამ მდგომარეობიდან გამოსვლის ერთადერთი სწორი და სამართლიანი გამოსავალი, რატომ უნდა დაპატრონებოდა ისტორიულ ძეგლს თელავის სამკერვალო ფაბრიკის ფილიალი და არა თელავის ისტორიულ-ეთნოგრაფიული მუზეუმი?!

ან იქნებ ჩვენ ვცდებით და ისინი არიან მართლები, ვინც ასეთ გადაწყვეტილებებს იღებენ. მაშინ კარგი ხომ არ იქნებოდა, რომ თელაველთა ეს „რაციონალიზატორული წინადადება“ სხვა ქალაქებსა და რაიონებსაც აეტაკათ, ვთქვათ, ჯვრის მონასტერში გაეხსნათ კასპის ცემენტის ქარხნის ფილიალი, გელათის ტაძარი საბურავების სამჭროდ ექციათ, ხოლო იყალთოს აკადემიაში გადმოეტანათ თეთრწყლებში გაუქმებული „ხილის წვენების“ ქარხანა.

შალვა შარაშიძე,
ჟურნალ „ნიანგის“ სპეციალური კორესპონდენტი

ხდება ხოლმე, რომ მაღალი თანამდებობის ამხანაგები მაინცდამაინც დიდ თვალდადებას არ იჩენენ მუშაობაში.

ნახ. გ. ლომიძისა

საქმეზე თვალდადებულნი

ნახ. მ. აბაშიძისა

— გვირახს სჭრი?
— ჰი, ვაჟლი შემოვიდა და რუსეთში მიწა გავიტანო!

7-78

ნ.ბ. ლომიძის

78-514

ისრაელი აგრესორები ამერიკის შეერთებული შტატებიდან და ინგლისიდან განუწყვეტელი ნაკადით ლებულობენ სამხედრო იარაღს.

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

781375

ისრაელი

ახლო აღმოსავლეთი

პენტაგონის მოქმედი ვულკანი

მთავარი რედაქტორი **ზურაბ გეგაზუაშვილი** საკრებულო კოლეგია: **ზ. ბოლქვაძე** (მთ. რედ. მოადგილე) **ზ. კაციანი**, **ზ. ლომია**, **ბ. ლომია**, **ნ. მაღალაშვილი** (მხატვ. რედ.), **ბ. ნიშნაშვილი**, **ბ. სინარულიძე** (პ/მგ. მდივანი), **ბ. ფირცხალავა**, **ო. ჯელიძე**

● ტექნიკური რედაქტორი **ბ. კუხალაშვილი**, ● საბირისა და იუმორის მუხრანელი „ნიანგი“ ● თბილისი, რუსთაველის პროსპექტი № 42, ● საქართველოს კპ ცკ-ის გამომცემლობა, გადაეცა ასაწყობად 8/VIII-78 წ., ხელმოწერილია დასაბეჭდად 19/IX-78 წ. ქაღალდის ზომა 70×1081/8 ფიზიკური ნაბეჭდი ფურცელი 2. სააღრიცხვო-საგამომცემლო თაბახი 1.7 ● საქართველოს კპ ცკ-ის გამომცემლობის სტამბა, თბილისი, ლენინის ქ. 14. ● შეკვ. 2245. უე 00821. ტირ. 141.000. **თბილისი, პრ. რუსთაველი № 42, სატირიკო-იუმორისტული ჟურნალი «ნიანგი»**, ● **Издательство ЦК КП Грузии**. ● **Типография Издательства ЦК КП Грузии**, **Тбилиси, ул. Ленина № 14.**

ტელეფონები: 99-76-69, 93-19-42, 93-10-78, 93-49-32. რედაქციაში შემოსული მასალები ავტორებს არ უბრუნდებათ.

ნახტი თემების ავტორები:
 ბ. აბაშიძე, ა. კანდელიძე,
 ბ. ლომია, რ. სანაძიაძე

514
78